

[Erhard Jakobsen]

pæriske arbejdere arbejdsløse. Det betegner jeg som tåbeligt.

Men det er lige så tåbeligt, når u-landene på den anden side står i EF og besværges om, at vi må sørge for investering, men – nota bene, folk på venstrefløj – de vil skam ikke have statspenge. Nej, staterne skal ikke komme og investere, for det er alt for farligt; det giver indgreb. De vil have private penge, de vil have private virksomheder til at investere. De skal komme og investere, og det skal regeringen opfordre dem til. Men når vi så spagfærdigt siger: så var det måske en idé med nogle internationale retsregler, sådan at de virksomheder, der investerer, var sikker på, at de kan beholde deres penge, så afviser de det harmdirrende som indblanding i deres interne forhold, det vil de ikke finde sig i. Dermed har de selv skåret den gren væk, som den private virksomhed skulle sidde på, for hvem i alverden vil vove at investere fem flade øre, hvis man ikke er sikker på ikke at blive dømt som forbryder på et senere tidspunkt, fordi man har fulgt de ganske almindelige spilleregler?

Å propos disse spilleregler: centrum-demokraterne vil ikke lægge navn til ét eneste forslag om en ny verdensorden. Hvis verdensordenen blev sådan, som nogle af disse diktatorer ønsker, blev der ikke nogen u-landshjælp, for der blev ikke noget som helst at give af. Naturligvis kan man skaffe orden i deres forstand ved at gøre os lige så fattige, som de selv er, og det er jo en smuk form for solidaritet, men betingelsen for, at vi kan hjælpe dem, er ikke, at vi nedsætter vores vækst og forringer vore ressourcer osv., det er derimod, at vi forøger vores vækst og kan give endnu mere. Derfor vil jeg i hvert fald afvise al den snak om en ny verdensorden. Der skal ikke nogen ny verdensorden til, og navnlig vil jeg sige – og det skal være mit sidste ord i den forbindelse – skal der laves en ny verdensorden, er det os, der bestemmer, om den skal laves. Vi skal ikke have gode ideer fra de folk, der ikke har været i stand til at regere deres egne lande ordentligt i alle de år, hvor diktatorerne har siddet. Det skal ikke være dem, der fortæller os, hvordan en ny verdensorden skal være.

Men vi skal ikke komme og diktere dem; vi skal ikke komme nedladende og give fattighjælp, som ministeren er så venlig at nævne, det er der slet ikke tale om. Der er tale

om at hjælpe folk, som sulter, og det er ikke fattighjælp, det er almindelig menneskelig pligt at gøre den slags. Vi skal ikke komme nedladende og give dem milde gaver, men vi skal sandelig heller ikke komme med hatten i hånden og spørge, om det passer de damer og herrer i de lande at være med til at gennemføre planer, som vi ud fra vore forudsætninger må sige er de rigtige.

Stadig væk vil jeg sige: hvis udenrigsministeren, hvis regeringen på noget tidspunkt vil fremsætte forslag om en væsentligt forhøjet u-landshjælp, kan man regne med centrumdemokraternes stemme til et sådant forslag.

(Kort bemærkning).

Ellemann-Jensen (V):

Det er altid en oplevelse at høre og se hr. Erhard Jakobsen som det uoplyste bagstrævs talsmand, men det er nu lidt ærgerligt, når folkettingen har ofret temmelig mange penge på at sende en række medlemmer af udenrigsudvalget ud at se på, hvordan udviklingsbistanden foregår – herunder en repræsentant for hr. Erhard Jakobsens parti – at vi så skal høre den gang sludder om, hvordan man tilrettelægger dansk u-landsbistand. Helt konkret var der en påstand om, at vi ville lære u-landene at fiske – hvor hr. Erhard Jakobsen ironiserede over, hvad vistnok Konfutse havde sagt – og leverer moderne udstyr, der står tilbage som skrotbunker. Det, vi har set med egne øjne – vi, der var derude, også repræsentanten for hr. Erhard Jakobsens parti – var, at de skrotbunker, der lå derude, var resterne af, hvad der var givet fra det fredselkende russiske folk til det fredselkende bangalske folk. Vi er for længst kommet ud over det, hr. Erhard Jakobsen prøver at beskrive her som normen. Vi prøver at fungere på folks egne præmisser rundt omkring.

Det var også sjovt at høre, at hr. Erhard Jakobsen føler sig skyldfri. Jeg må måske minde om, hvad Ibsen lader Peer Gynt sige:

»Det sviar til de skyldfri, sa'e Fanden«.

(Kort bemærkning).

Bolvig (RV):

Gennem snart en lang række år har talrige danske i samarbejde med en lang række u-lande arbejdet på at forbedre landbrugets